

ماشین کشتار صهیونیست هادر تابعین باز هم جنایت کرد

روزنامه نگار

۱- ژاپنی‌ها همین چند ماه پیش، در نتیجه ۸۰ سال مسخ آمریکایی، نشستند و پنجاهم تماشای کردند تا برای غربت و مظلومیت سزنده بمب اتم اشک بریزند. همان‌هایی که ۸۰ سال است به احترام هموطنان سوخته‌شان در هیروشیما و ناگازاکی - به جای اینکه حرف بزنند - سکوت کرده‌اند، واقعا برای او پنجاهم ناراحت شدند. خیزنگار بعد از تماشای فیلم از آنها می‌پرسید: «نظرتان چیست؟» و می‌گفتند «خود او پنجاهم هم در وضعیت خوبی نبود»، «لاید باید جنگ آن طور (با بمب اتم) تمام می‌شد و چاره‌ای نبود»، «می‌دانید واقعا او پنجاهم مقصر نیست، باور می‌کنید اینها نظرات ساکنان هیروشیما درباره قاتل شان باشد؟ ولی هست، تشریف ببرید در یوتیوب و گزارش «صدای آمریکا» از اکران او پنجاهم در هیروشیما را تماشا کنید. آمریکایی‌ها با تلاش کمی توانسته‌اند از بمب اتم، جاذبه گردشگری بسازند، و، چقدر خفن است این آمریکا.

۲- این مقدمه را چرا گفتم؟ دلیلش یادآوری بزرگ‌ترین معجزه مقاومت فلسطین و آخرین ضربه کاری اش یعنی طوفان الاقصی است؛ طوفانی که این ژاپن غیرسیاسی ساکت راهم به حرکت درآورده است. حالا چه اتفاقی افتاده؟ خبر کوتاه بود: ژاپن سفیر اسرائیل را به مراسم صلح ناگازاکی راه نداد. «و فقط همین اقدام نه آنچنان تأثیرگذار در مساله غزه و فلسطین، داستانی در دنیا به راه انداخته که بیا و ببین. آنچنان که «سفرای آمریکا، فرانسه، آلمان، ایتالیا و کانادایی‌نامه‌ای به شهردار ناگازاکی تهدید کرده بودند در صورت عدم دعوت از سفیر اسرائیل در این مراسم حضور نخواهند یافت». دقت کردید؟ تا زمانی که ساکت و سر به زیر و نه حتی برای دادرسی، قربانیان یک نسل‌کشی را گرامی بدارید، آمریکا و انگلیس با شما دوست است، نازتان می‌کند، در مراسم‌تان شرکت می‌کند و از شما می‌خواهد که در ادامه نیز به سکوت‌تان ادامه دهید. اما اگر به یک نسل‌کشی اعتراض کنید، آنها که در پیاده‌روی نمایی برای نسل‌کشی قبلی همراهی‌تان می‌کردند، تحریم‌تان می‌کنند. اعتراض ژاپنی‌ها به نسل‌کشی در غزه، آنچنان برلم برجسته نشد که باکنش‌ها به آن. همین «راه ندادن سفیر اسرائیل» راهم تحمل نمی‌کنند. یعنی این ژاپن تومسری خور، چه حقی دارد برای غزه دل بسوزاند. کاری که شاید کمترین تأثیری در معادلات جنگ و صلح در غزه نداشته باشد.

۳- برگردیم به شرقی‌ها. در جام جهانی فوتبال، در قطر، حتی شرقی‌ها، همان چشم‌پادامی‌ها که پیش خود دربارشان می‌گویی اینها اصلا «سیاسی» نیستند و اتفاقا شاهد ادعا زیاد داری برای این حرف، حتی آنها وقتی متوجه می‌شوند خیزنگاری که می‌خواهد با ایشان مصاحبه کند اسرائیلی است، با دست پس می‌زنند. یک جورهایی از دست رشتنی آن میکروفن و دوربین فرار می‌کردند. نمی‌توانستیم چینی و کرویای و ژاپنی بودن شان را تشخیص دهیم، اما شرقی بودند.

۴- همان‌ها امروزه نسل‌کشی در غزه اعتراض می‌کنند. حتی آنها می‌فهمند اسرائیل شر است. غرب که جای خود دارد. روزی که سیدمرتضی آوینی برای نادر طالب‌زاده نوشت: «خوشبشار مغرب‌سر می‌زند»، گروه بین‌الملل دانشگاه کلمبیا سرگرم تئوری بازی بود که چطور دانشجویان را سرگرم حقوقی کردن کشتار سیستماتیک در ویتنام کند. بخش آینده پژوهی هاروارد هم داشت از جنگ خلیج فارس کوه نفت می‌گرفت. حالا چند دهه گذشته است. به بعضی از خودمان نگاه نکنیم که در همه این سال‌ها، حقوق بشر آمریکایی‌ها در همسایگی با عراق و افغانستان لمس کردیم و نیازی به تصویر تازه نداریم. برای خیلی از صغیر و کبیر آکادمی در دنیا و در همین ایران خودمان، حقوق بشر، ظاهری کت شلوازی و بی‌خط‌وخش داشته و دارد و از این جهت اتفاقات این ماه‌های غزه به اندازه همه واحدهای دانشگاهی اعتبار علمی پیدا کرده است. طوفان الاقصی، باکلاس‌ترین درس ارتباطات بود که برای چند نسل پرچم فلسطین را بالا برد. حالا کودکی که همراه پدر و مادرش روی چمن دانشگاه کلمبیا تحصن کرده، خاطره روشنی از فلسطین دارد که بعدها تعریف خواهد کرد.

۵- یک نوار باریک، یک کرانه باختری و نمازی در قدس از همه فلسطین همین باقی مانده است و اسرائیل «کیلومتر»های بیشتری در اختیار دارد اما ماهیت زمین برای فلسطین است. اسم این «کیلومتر»هایی که در اختیار اسرائیل است، اراضی اشغالی است و حال در قلب دانشگاه‌های آمریکایی پرچم فلسطین بالاتر و معتبرتر از گرگ‌نگهبان اراضی اشغالی است. اتفاقات امروز در غرب و شرق عالم، بسیار باشکوه، بزرگ و تأثیرگذار است. اما طبیعت عالم مجازی، تقلیل و تخفیف همه چیز است، مجازی پدیده‌ها را مصرف می‌کند و حتی از اتفاقات باشکوه اموری زودگذر می‌سازد. به همین جهت برای آنان که تصاویر دفاع از فلسطین در المپیک و قیام‌های مثنی و فرادا در غرب و شرق عالم را می‌بینند لازم است که این حوادث را بخشی از یک تطور تاریخی ببینند. به قول احمد عربزئی، شاعر درگذشته هم روزگار ما: «من یقین دارم شکی باقی نخواهد ماند».

آتش بس بعد از مجازات کودکان گمش

دیوار واقعیت

به اقتصاد تلویزیون رسید

ماجرای اسپانسی نو شابه انرژی زادر صداوسیما چیست؟

پیروزی‌ها و شکست‌های ورزشکاران چطور باعث انسجام اجتماعی شده است؟ این الگو قابل تکتیر است؟

از المپیک تا امر ملی

رئیس مرکز جذب و امور هیات علمی دانشگاه آزاد به «فرهیختگان» خبر داد
صدور حکم ۳ هزار هیات علمی وابسته
تا آخر مردادماه